

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4356

гр. София, 31.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разглежда дело номер **3297** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на И. Н. Н. от [населено място], [улица], ет. 4, ап. 9, чрез адв. М. М. от САК, срещу Решение № 1040-21-206 от 14.03.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е отхвърлено оспорването и е потвърдено Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН] от 31.12.2021 г., поправено с Разпореждане № 1059-21-558/1 от 09.03.2022 г., на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – С.-град.

С първото поред разпореждане на основание чл. 10, ал. 1 и чл. 40 КСО е отказано на жалбоподателя изплащане на парично обезщетение/помощ за общ заболяване по болничен лист № Е., поради обстоятелството, че лицето не подлежи на задължително осигуряване по реда на чл. 4 КСО и няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, т. 4 ДР на КСО, т.к. правоотношението /осигуряването/ на лицето е прекратено, считано от 13.12.2021 г.

С жалбата се твърди, че Решение № 1040-21-206 от 14.03.2022 г. е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Акцентираща се, че Заповед № РД-02-16-964/10.12.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорвания, не е влязла в сила и към настоящия момент е образувано административно дело № 2584/2022 г. по описа на Административен съд – София-град, 19 състав, за което се представя копие от жалбата и определение на съда от 21.03.2022 г. за насрочване на делото в открито с.з. на 20.04.2022 г.

С настоящата жалба, насочена срещу Решение № 1040-21-206 от 14.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ, се иска неговата отмяна, ведно с отмяна на потвърдените с

него разпореждания на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – С.-град.

Направено е алтернативно искане за спиране на настоящото съдебно производство до окончателното приключване на производството по административно дело № 2584/2022 г. на АССГ, 19 състав.

С молба от 16.05.2022 г. процесуалният представител на ответника се противопоставя на претендираното спиране. Счита, че не са налице предпоставките по чл. 229, ал. 1, т. 4 ПК, вр. чл. 144 АПК, т.к. спорът относно законосъобразността на прекратеното служебно правоотношение не е преюдициален досежно правото на парично обезщетение. Във връзка с дадените от съда указания с разпореждане от 27.04.2022 г., с молбата се представят заверени копия на Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. и Заповед № 2829/30.07.2012 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град.

Съдът намира искането с правно основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за неоснователно.

Цитираната разпоредбата, приложима в административното производство на основание чл. 144 АПК, посочва, че за да се постанови спиране на съдебното производство, се изисква наличие на преюдициална връзка между две дела, образувани пред един или различни съдилища, решението на първото от които да има значение за правилното решение на спора по делото, по което производството се спира. В Тълкувателно решение № 2/19.11.2014 г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело №2/2014 г. е прието, че връзката на преюдициалност между двете дела, следва да е обусловена от връзката между субективните права и правопораждащите ги факти, като съдържание на конкретните правоотношения. Преценката за обусловеност между делата и на основанията за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК се извършва въз основа на данните за предмета на делото.

Извършената служебна проверка установи, че действително висящото пред АССГ, 19 състав, административно дело № 2584/2022 г. е с предмет спор за законосъобразност на Заповед № РД-02-16-964/10.12.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на И. Н. Н. - поради „придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“. Независимо от това, следва да се има предвид, че съобразно нормата на чл. 9, ал. 3, т. 2 КСО за осигурителен стаж се зачита времето, през което лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 4 и чл. 4а, ал. 1 са били без работа поради уволнение, което е признато за незаконно от компетентните органи, като за този период се внасят осигурителни вноски за сметка на осигурителя, а за лицата по чл. 4а, ал. 1 - от работодателя им върху последното брутно възнаграждение, ако лицето не е било осигурявано. Видно от разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от КСО обаче, осигурителните вноски по ал. 3 (какъвто е и настоящият случай), са в размерите за фонд "Пенсии" и за допълнително задължително пенсионно осигуряване и Учителския пенсионен фонд. Следователно за времето, през което е останало без работа поради незаконно уволнение лицето няма статута на такова, осигурявано за всички социални рискове, вкл. за временна неработоспособност, а осигуряването касае само пенсионните фондове. В този аспект и предвид висящото пред АССГ съдебно производство по адм. дело № 2584/2022 г. евентуалната отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на И. Н. би рефлектирала само върху осигурителния му стаж при пенсиониране, т.к. за периода на незаконно уволнение са дължими осигурителни вноски за фонд „Пенсии“ и ДЗПО, но не и за фонд „Общо заболяване и майчинство“. Поради това решението на съда относно

законосъобразността на прекратеното служебно правоотношение не е обуславящо разрешаването на спора по настоящото производство.

При неустановеност на хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, обусловена от изискването за преюдициалност между двете висящи пред АССГ административни дела, съдът намира за неоснователно искането за спиране на настоящото съдебноадминистративно производство.

Доколкото подадената жалба срещу Решение № 1040-21-206 от 14.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град е депозирана от надлежна страна и отговаря на изискванията за форма, съдържание и приложения, съдът приема, че са налице предпоставките за насрочване на делото в открито съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обективизираното в жалбата на И. Н. Н. искане за спиране на производството по административно дело № 3297/2022 г. по описа на Административен съд – София-град до приключването с влязъл в сила съдебен акт на производството по административно дело № 2584/2022 г. на същия съд.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 19.09.2022 г. от 10.40 ч., за която дата и час да се призоват страните и СГП.

Определението не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: